

Sygn. akt I C 1137/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kole I Wydział Cywilny, w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Konrad Łęgoszewski

Protokolant: sekr. sąd. Anna Ziółkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2021 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w K.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 20.910 zł (dwadzieścia tysięcy dziewięćset dziesięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 września 2018 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.663 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

K. Ł.

Sygn. akt I C 1137/20

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K. tytułem zapłaty za usługi naprawy kolonoskopu, udokumentowane fakturą nr (...), kwoty 20.910 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 września 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że prowadzi działalność m.in. w zakresie świadczenia usług naprawy kolonoskopów na rzecz placówek medycznych. Na zlecenie pozwanego wykonała naprawę V. P. (...) o numerze seryjnym (...). Pozwany nie zgłosił zastrzeżeń do jakości wykonanej naprawy i używał sprzętu. Dopiero po tym, jak powódka zaczęła domagać się zapłaty za wykonaną usługę, szpital zgłosił zastrzeżenia co do jakości wykonanej usługi, nie przedstawiając żadnych dowodów na to, że została ona źle wykonana.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym w dniu 12 marca 2021 roku, żądanie pozwu zostało uwzględnione w całości. W odpowiedzi na doręczone mu orzeczenie pozwany złożył sprzeciw, w którym zaskarżył nakaz w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Według pozwanego powództwo jest bezzasadne. Pozwany nie zaakceptował naprawy, albowiem urządzenie nie nadawało się do wykonywania badań. W dniu 9 października 2018 roku powódka przyjęła sprzęt do kolejnej naprawy w ramach gwarancji. Mimo to urządzenie nadal jest niesprawne. Z powodu wad naprawy pozwany nie odebrał aparatu i nie podpisał protokołu odbioru lub innego podobnego dokumentu. Z uwagi na rozbieżności pomiędzy stronami

dotyczące prawidłowości wykonanej naprawy pozwany zwrócił się do (...) sp. z o.o. we W. o wykonanie ekspertyzy, z której wynika, że stan techniczny urządzenia jest niezadowalający, co ma związek z wykonaniem naprawy w serwisie nieautoryzowanym, z zastosowaniem nieautoryzowanych części zamiennych niewiadomego pochodzenia i nieprzetestowanych pod względem wytrzymałości podczas eksploatacji. Aparat jest niesprawny i dalsze wykonywanie badań nim stanowi zagrożenie dla pacjenta. Naprawiany sprzęt posiadał wady istotne, zatem po stronie pozwanej nie powstał obowiązek odbioru dzieła. W dniu 18 kwietnia 2019 roku pozwany zlecił wykonanie naprawy innemu podmiotowi, tj. (...) serwisowi (...). Według pozwanego z powodu wadliwego wykonania naprawy nie doszło do odebrania dzieła.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 1 sierpnia 2018 roku pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K., po wcześniejszych uzgodnieniach telefonicznych, przesłał powódce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., prowadzącej działalność m.in. w zakresie świadczenia usług naprawy sprzętu medycznego, videokolonoskop P. model EC- (...) w celu oszacowania kosztów jego naprawy.

/dowód: pismo z dnia 01.08.2018 r. – k. 43/

W dniu 6 sierpnia 2018 roku powódka sporządziła wycenę nr 17/08/18 naprawy videokolonoskopu, w której oszacowała ją na kwotę 17.000 zł netto. Reperacja obejmować miała wymianę pancierza wgłębnika i pancierza węża zasilającego, osłony gumowej końcówki skrętnej, kanału biopsyjnego, kanałów woda-powietrze i linek zespołu napędu końcówki skrętnej, regulację zespołu napędu końcówki skrętnej oraz przegląd techniczny. Wycena obejmowała naprawę przy użyciu „wysokiej jakości części zamiennych”.

/dowód: wycena naprawy 17/08/18 – k. 12, 78, zeznania świadka M. Ż. (1) – 80v.-81/

Po zapoznaniu się z ofertą pozwany zlecił naprawę zgodnie z wyceną 17/08/18 i na warunkach w niej zawartych.

/dowód: wydruk wiadomości e-mail z dnia 10.08.2018 r. – k. 13/

Naprawa została wykonana zgodnie ze zleceniem przez M. Ż. (1), przy użyciu części zamiennych posiadających certyfikat zgodności z dyrektywą dotyczącą wyrobów medycznych nr 93/42/ (...). Po jej zakończeniu powódka sporządziła protokół nr (...), w którym stwierdziła, że urządzenie jest sprawne.

/dowód: protokół naprawy 17/08/18 – k. 44, certyfikat zgodności – k. 79, tłumaczenie przysięgłe certyfikatu – k. 95, zeznania świadka M. Ż. (1) – 80v.-81/

Po wykonaniu dzieła powódka zwróciła sprzęt i wystawiła fakturę numer (...) na kwotę 20.910 zł brutto (17.000 zł netto) z terminem płatności do dnia 17 września 2018 roku. Pozwany nie zgłaszał żadnych uwag co do zakresu i jakości przeprowadzonej naprawy.

/dowód: faktura nr (...) – k. 14, zeznania świadka M. Ż. (1) – 80v.-81, zeznania świadka P. Ż. – k. 81v.-82/

Po upływie terminu płatności powódka zwróciła się do pozwanego z prośbą o dokonanie zapłaty. W odpowiedzi szpital zgłosił zastrzeżenia co do sztywności kolonoskopu, albowiem lekarz, który obsługiwał to urządzenie, miał stwierdzić, że nie działa ono poprawnie. Do szpitala w K. przyjechał M. Ż. (1), który naprawiał kolonoskop i rozmawiał z lekarzem, który go użytkował. Lekarz stwierdził, że źle mu się pracuje po naprawie, przy czym nie wskazywał konkretnie, co źle funkcjonuje. Padło jedynie stwierdzenie, że pancierz jest zbyt wiotki w stosunku do poprzedniego. Przy przekazywaniu sprzętu pracownica pozwanego napisała, że naprawa będzie wykonana w ramach gwarancji. W październiku 2018 roku M. Z. wymienił pancierz wgłębnika na oryginalny, a powódka nie zażądała z tego tytułu żadnych dodatkowych dopłat, licząc na dalszą współpracę z placówką medyczną. Po jej zakończeniu powódka zwróciła urządzenie pozwanemu, sporządzając protokół nr (...) z dnia 29 października 2021, w którym stwierdziła, że urządzenie jest sprawne.

/dowód: pismo z dnia 06.11.2018 r. – k. 16, protokół przekazania do naprawy – k. 45, protokół naprawy 67/10-18 – k. 46, zeznania świadka M. Ż. (1) – 80v.-81, zeznania świadka P. Ż. – k. 81v.-82/

Pismem z dnia 31 października 2018 roku Dyrektor SPZOZ w K. zwrócił się do powódki z żądaniem złożenia oświadczenia, że do naprawy videokolonoskopu użyte zostały oryginalne, nowe części zamienne.

/dowód: pism z dnia 31.10.2018 r. – k. 15, 47/

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 6 listopada 2018 roku, powódka poinformowała szpital, że naprawa została wykonana zgodnie z ofertą 17/O8/18 przy użyciu wysokiej jakości części zamiennych (nieoryginalnych), posiadających odpowiednie certyfikaty, a podczas naprawy wymienione zostały wszystkie elementy zawarte w wycenie.

/dowód: pismo z dnia 06.11.2018 r. – k. 16/

Mimo dalszej wymiany korespondencji strony nie doszły do porozumienia, a należność wynikająca z faktury nie została uregulowana.

W listopadzie 2018 roku pozwana zleciła (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. sporządzenie ekspertyzy i przeglądu kolonoskopu naprawianego wcześniej przez powódkę. Serwis stwierdził wówczas: nieszczelność endoskopu na obudowie wtyku, zainstalowanie nieoryginalnych części zamiennych (m.in. bardzo wiotkiej tuby wzornikowej, osłony światłowodowej), uszkodzenie izolacji kabla (...) powodujące niedopuszczalne wyniki testu elektrycznego co wpływa na bezpieczeństwo pacjenta w trakcie badania, zerwanie segmentu zginalnego przy końcówce dystalnej, wypilowanie końcówki dystalnej na całej krawędzi oraz przy wyjściu kanału operacyjnego, ślady starego zalania środkiem dezynfekcyjnym w rękojeści oraz wytyku, ślady zużycia na obudowie wtyku oraz złe ustawienie piwota.

W dniu kwietniu 2019 roku (...) sp. z o.o. we W. dokonał naprawy kolonoskopu w ramach umowy serwisowej, polegającej na wymianie obiektywu, przewodu sygnałowego z przetwornikiem obrazu (...), płytki przewodzącej, osłony światłowodowej, tuby wzornikowej, segmentu zginalnego, kanału operacyjnego, kanału powietrznego, kanału woda/jet, linek sterujących prawo/lewo, linek sterujących góra/dół, linek segmentalnych, gumy osłonowej, gum stożkowych, tulei obudowy oraz niezbędnych uszczelek i śrubek.

/dowód: pismo z dnia 15.11.2018 r. – k. 17-50, pismo z dnia 27.11.2018 r. – k. 18, pismo z dnia 18.01.2019 r. – k. 19-22, wydruki z poczty e-mail – k. 22-24, przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 03.02.2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 25-26, raport serwisowy z dnia 13.11.2018 r. – k. 48-49, pismo z dnia 14.12.2018 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 51-53, pismo z dnia 28.01.2019 r. – k. 54-56, 58-59, pismo z dnia 11.03.2019 r. – k. 57, protokół wykonania naprawy z dnia 18.04.2019 r. – k. 60, zeznania świadka I. K. – k. 81v., dokumentacja zdjęciowa – k. 85-89, zeznania świadka J. K. – k. 98-99, zeznania świadka K. P. – k. 99/

Producenci endoskopów posiadają w swoich ofertach tuby wzornikowe o różnej sztywności i elastyczności. Poszczególni lekarze, w zależności od dotychczasowego doświadczenia, preferują tuby o różnych właściwościach.

/dowód: zeznania świadka J. K. – k. 98-99, zeznania świadka M. Ż. (1) – 80v.-81/

Za wiarygodne uznano zeznania świadków: M. Ż. (1), P. Ż., J. K. i K. P., które były logiczne, spontaniczne i szczerze, a nadto znalazły oparcie w dokumentach zgromadzonych w sprawie. Z zeznań tych wynika przede wszystkim, że naprawy sprzętu medycznego w szczególności kolonoskopu są bardzo kosztowne zwłaszcza, jeśli wiążą się z wymianą zużytych podzespołów na oryginalne nowe. Z tej przyczyny stosuje się również części zamienne innych producentów, które posiadają wymagane certyfikaty, które się znacząco tańsze, ale z drugiej strony ich właściwości (np. sztywność pancierza) może być inna niż oryginalna. Świadek M. Ż. opisał chronologicznie wszystkie okoliczności dotyczące zleconej naprawy kolonoskopu. Co istotne podał, że gdy przedstawiciele pozwanego zasygnalizowali problemy z użytkowaniem sprzętu przyjechał do szpitala w K. i bezpośrednio rozmawiał z operatorem sprzętu, który w istocie nie

potrafił wskazać na czym konkretnie miała polegać wadliwość jego działania. Pojawiła się jedynie kwestia nadmiernej wiotkości pancerza, więc powódka chcąc zatrzymać klienta dokonała wymiany tego pancerza na oryginalny.

Z zeznań świadków J. K. i K. P. - pracowników autoryzowanego serwisu sprzętu medycznego (...) Sp. z o.o. we W. wynika, że uszkodzenia endoskopu i jego nieprawidłowe działanie mogą wynikać z wieku sprzętu (9 lat) oraz jego wieloletniej eksploatacji. Z treści ich zeznań wynika nadto, że jest możliwość używania części zamiennych nie oryginalnych niemniej są one niższej jakości. Dalej z tych zeznań wynika, że najbardziej istotnym problemem technicznym kolonoskopu przyjętego do oceny w listopadzie 2019 r. było uszkodzenie izolacji kabla (...), bo groziło to niebezpieczeństwem dla pacjenta. Dalej świadkowie potwierdzili, że zakres naprawy dokonany przez ich firmę w 2019 r. był szerszy aniżeli wykonany przez powódkę w sierpniu 2018 r.

Co do zasady na wiarę zasługiwały również zeznania świadka I. K. – pracownika pozwanego szpitala; wątpliwe były jedynie jego twierdzenia, według których lekarze nie używali kolonoskopu po naprawie przeprowadzonej przez pracowników powódki, albowiem nie byłoby wówczas w stanie sprawdzić jego sprawności i działania, a ponadto twierdzenia te nie znalazły potwierdzenia w innych dowodach zgromadzonych w sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne co do zasady dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Ich autentyczność i moc dowodowa nie były kwestionowane przez strony.

Na rozprawie w dniu 6 września 2021 roku sąd postanowił – na podstawie art. 235² § 1 pkt 3 i 5 k.p.c. – pominąć dowód z uzupełniającego przesłuchania świadka M. Ź. (1) jako nieprzydatny do wykazania określonych faktów i zmierzający w istocie do przedłużenia postępowania, gdyż już wcześniej wymieniony świadek złożył szczegółowe zeznania.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. W myśl zaś art. 636 § 1 k.c. jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie. Zamawiający obowiązany jest odebrać dzieło, które przyjmujący zamówienie wydaje mu zgodnie ze swym zobowiązaniem (art. 643 k.c.). W braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła (art. 642 § 1 k.c.).

Do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego. Jeżeli zamawiającemu udzielono gwarancji na wykonane dzieło, przepisy o gwarancji przy sprzedaży stosuje się odpowiednio (art. 638 k.c.).

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt, że pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. zlecił powódce – (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wykonanie naprawy sprzętu medycznego w postaci videokolonoskopu P. model EC- (...). Naprawa została poprzedzona telefonicznymi uzgodnieniami i po wykonaniu wyceny numer 17/08/18, w której ściśle podano zakres naprawy. Naprawa miała objąć: wymianę pancerza węgelnika i pancerza węża zasilającego, osłony gumowej końcówki skrętnej, kanału biopsyjnego, kanałów wodno-powietrze i linek zespołu napędu końcówki skrętnej, regulację zespołu napędu końcówki skrętnej oraz przegląd techniczny. Dalej podano, że do naprawy zostaną użyte wysokiej jakości części zamienne. Z wyceną – przed zleceniem naprawy – pozwany zapoznał się i ją zaakceptował nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń. Z materiału dowodowego (w szczególności z zeznań świadków) wynika, że wyceniona przez powódkę naprawa była korzystna cenowo i zapewne dlatego pozwany zdecydował się ostatecznie zlecić naprawę powódce.

Do naprawy użyto części zamiennych, posiadających certyfikat zgodności z dyrektywą dotyczącą wyrobów medycznych nr 93/42/ (...). Nie były to oryginalne części zamienne, sygnowane logo producenta, ale pozwany szpital

musiał się z tym liczyć już na etapie wydawania dyspozycji naprawy, albowiem w wycenie numer 17/08/18 wyraźnie wskazano, że zostanie ona wykonana przy użyciu „wysokiej jakości części zamiennych”, co przekładało się na - korzystną dla szpitala pod względem finansowym - ofertę. Z materiału dowodowego wynika dalej, że pozwany szpital po zwróceniu kolonoskopu nie skontaktował się z powódką, że naprawa została nieprawidłowo wykonana. Dopiero kiedy powódka skontaktowała się z pozwanym co do płatności, to wówczas po raz pierwszy pojawiła się informacja o tym, że lekarz ma zastrzeżenia co do sztywności pancierza. Może to sugerować, że urządzenie było dalej używane. Co prawda pozwany szpital w piśmie z 15 listopada 2018 r. wskazywał, że urządzenie nie było używane, ale do stwierdzenia tego należy podchodzić z dużą rezerwą, gdyż wówczas pozwany stał już na stanowisku, że powódka wadliwie wykonała zleconą pracę

Powódka nie chcąc stracić klienta wymieniła pancierz na oryginalny bez żadnej dopłaty. Co prawda w pokwitowaniu wydania sprzętu pracownica pozwanego wpisała, że zostanie to wykonania w ramach gwarancji, to z okoliczności sprawy wynika, że była to w istocie inicjatywa powódki po to, aby nie stracić klienta. Dopiero po ponownym zwrocie pozwany przekazał endoskop do innego podmiotu (w istocie konkurenta powódki) celem zbadania stanu urządzenia i wyceny naprawy. Na uwagę zasługuje, że stwierdzone uszkodzenia i ślady użytkowania nie pokrywały z pierwotnym zleceniem pozwanej. Co więcej z zeznań pracowników V. wynika, że naprawiany kolonoskop miał już wtedy około 9 lat i był istotnie zużyty, a poza tym nie można wykluczyć, że był użytkowny po pierwotnej naprawie.

Reasumując Sąd przyjął, że naprawa kolonoskopu wykonana przez powódkę została wykonana w sposób zgodny z pierwotnym zamówieniem. Można stwierdzić, że pierwotną przyczyną zaistniałego problemu była zgoda pozwanego na sposób przeprowadzenia naprawy, a szczególnie użycie części zamiennych certyfikowanych, ale nieoryginalnych. Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z przepisami ustawy o wyrobach medycznych nie jest zakazane używanie części zamiennych nieoryginalnych, ale muszą one cechować się odpowiednią jakością poświadczoną przez odpowiednie certyfikaty. Bezsposornie części zamienne stosowane przez powódkę miały stosowane certyfikaty

Wobec powyższego pozwany – zgodnie z art. 627 k.c. oraz art. 643 k.c. – winien był odebrać dzieło i zapłacić umówione wynagrodzenie w kwocie 17.000 zł netto (20.910,00 zł brutto), wynikające zarówno z wyceny, jak i z wystawionej po naprawie faktury numer (...). Mimo upływu - wskazanego na rachunku - terminu płatności (określonego na dzień 17 września 2018 roku), szpital nie uregulował swojego zobowiązania względem przyjmującego zamówienie (powódki).

Sąd już wielokrotnie podkreślał, że pozwany początkowo nie zgłaszał żadnych uwag co do zakresu i jakości przeprowadzonej naprawy. Dopiero po otrzymaniu wezwania do zapłaty zaczął kwestionować prawidłowość wykonanej przez powódkę naprawy podnosząc, że lekarz obsługujący to urządzenie miał zastrzeżenie co do jego poprawnego działania. Mimo wykazania się przez powódkę dobrą wolą i dokonania nieodpłatnie wymiany pancierza węglownika na oryginalny, pozwany dopiero wówczas zaczął zauważać kolejne nieprawidłowości, albowiem w jego ocenie naprawa winna zostać wykonana przy użyciu nowych, oryginalnych części zamiennych. Z przyczyn wskazanych już powyżej nie można było jednak uznać ponoszonych przez szpital argumentów za zasadne. Ponownie należy bowiem podkreślić, że - już w chwili podjęcia decyzji o przekazaniu sprzętu do naprawy zgodnie z wyceną numer 17/08/18 - pracownicy szpitala mieli świadomość, jakie części i jakiej jakości zostaną do niej użyte. Również zarzuty dotyczące tuby wziernikowej nie mogły przemawiać za uznaniem wykonania przez powódkę dzieła wadliwie, albowiem – jak wynika z zeznań świadków pracujących w autoryzowanym serwisie sprzętu medycznego – producenci endoskopów posiadają w swoich ofertach tuby wziernikowe o różnej sztywności i elastyczności. Poszczególni lekarze, w zależności od dotychczasowego doświadczenia, preferują tuby o różnych właściwościach. Inne właściwości tuby nie stanowią więc wady dzieła w rozumieniu art. 636 § 1 k.c.

Sąd już zauważył, że nie ma pewności, czy po odesłaniu przez powódkę videokolonoskopu do szpitala po pierwszej naprawie, nie był on następnie używany (jak bowiem lekarze obsługujący sprzęt mogli w inny sposób sprawdzić jego działanie). Ostatecznie trzeba zauważyć, że pozostałe wymieniane przez pozwanego (oraz określone w kalkulacji sporządzonej przez (...) Sp. z o.o.) uszkodzenia endoskopu i jego nieprawidłowe działanie (w tym szczególnie istotne uszkodzenie izolacji kabla (...), jak również ślady zalania środkiem dezynfekcyjnym w rękojeści oraz wtyku, ślady zużycia na obudowie) z wysoką dozą prawdopodobieństwa stanowią konsekwencję wieku sprzętu oraz jego

dziewięcioletniej eksploatacji. Trudno natomiast w tych realiach uznać, że były wynikiem (rzekomo „nieprawidłowej”) naprawy przeprowadzonej przez serwis powódki. Poza tym Sąd już zauważył, że naprawa zlecona powódce nie miała charakteru kompleksowego, a dopiero zlecenie z 2019 r. ((...) Sp. z o.o.) miało o wiele szerszy charakter.

Mając na uwadze powyższe Sąd, w punkcie I wyroku, zasądził od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibę w W. – wynikająca z przedłożonej przez powódkę faktury VAT – kwotę 20.910 zł. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., zasądając je – w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie – od dnia 18 września 2018 roku (tj. od dnia następnego po upływie terminu płatności faktury nr (...)) do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono, w punkcie II sentencji, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty (art. 98 § 1¹ zd. 1 k.p.c.).

Pozwany przegrał sprawę w całości, wobec czego winien zwrócić powódce poniesione przez nią koszty w łącznej kwocie 4.663 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty. Na wskazaną kwotę złożyły się następujące należności: 1.046 zł – opłata sądowa od pozwu, 3.600 zł – wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem i 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa.

K. Ł.